

VZDEVKI VAŠČANOV NA KRANJSKEM IN GORIŠKEM

Uvod

Vzdevki vaščanov so šaljive, zbadljive, posmehljive in podobne označitve prebivalcev sosednjih vasi; nastali so večinoma v daljni, nedoločeni ali nedoločljivi preteklosti in sodijo med folklorne posebnosti. Razlogi za nastanek vzdevkov se nanašajo večinoma na raznovrstne, večkrat tudi spotakljive navade in dejavnosti prebivalcev. Včasih so tudi neznani ali nerazumljivi, pa kljub temu žaljivi. Ohranjajo se večinoma z ustnim izročilom, v novejšem času pa tudi s pomočjo medijev. Nekoč je nagovarjanje z vzdevkom med odraslimi lahko zanetilo prepire ali celo pretepe (Magajna 1952; Tschinkel 1931), med otroki pa so bili vzdevki priročno pomagalo za zmerjanje vrstnikov sosednjih vasi (Ustni vir 5; Šabec 2017). Danes imajo drugačen pomen, uporabo, le redki jih jemljejo resno ali napol resno, nikakor pa ne kot žalitev, ki bi »zahtevala takojšnje izbijanje podočnikov« (Spletni vir 1).

Prvi je pri nas najbrž objavil vzdevke vaščanov Kočevar, ki je zbral nekaj desetnih vzdevkov rojakov in razloge za njihov nastanek (Tschinkel 1931). V Sloveniji so poleg navedenega dela objavljeni tudi vzdevki vaščanov in razlogi za njihov nastanek v Vremski dolini (Magajna 1952), Prekmurju (Rešek 1990: 63–65) in na Spodnji Pivki (Šabec 2017). Vzdevke prebivalcev Postojne je objavljen v ilustrirani knjižici (Fatur in Šajn 1991). Vzdevke o prebivalcih posameznih slovenskih vasi najdemo tudi na spletu (npr. Spletni viri 1, 5, 6, 9, 10, 11 in 12).

Vzdevke vaščanov in meščanov poznajo tudi v drugih državah, npr. v Nemčiji (glej Spletna vira 2 in 3) in Italiji (Spletni vir 4). V Nemčiji jih organizirano zbirajo in zbiralcem nudijo formularje (Spletni vir 5).

V nadaljevanju so prikazani vzdevki vaščanov in razlogi za njihov nastanek v nekaterih vaseh na nekdanjem Kranjskem in Goriškem.

Dolenjska

Podbočje ob Krki in Kostanjevica

Podbóčani Kostanjevčane obmetavajo s Flókarji, ti pa jih, le z varne razdalje, pozdravljajo s Pəzdovárji. Pri tem izgovarjajo polglasnik, eni in drugi pa dobro vedo, da imajo v mislih samoglasnik. Kostanjevci trdijo, da si Podbočani tak vzdevke zaslužijo, »ker taki pač so« (Ustni vir 1).

Ribniška dolina

V Ribniški dolini so vaščani dobili »različne vzdevke, kot recimo Križmeki, Polžarji, Piščalkarji ...«. Vzroki niso navedeni (Spletni vir 6).

Sodražica

Sodražani so dobili vzdevke Psoglavci. Zakaj, do sedaj še ni popolnoma pojasnjeno. Od leta 2004 pa domačini vsako leto prirejajo še kulturni dogodek, imenovan Psoglavski dnevi (Spletni vir 6).

Kočevsko

Kočevar je v maternem, nemškem jeziku objavil več desetih vzdevkov vaščanov, večino z znanim pomenom, nekaj pa tudi brez: Muhojedci, Fižolarji, Blatojedci, Drvojedci, Sestradanci, Ovni, Podgane, Žrebci, Blatarji, Golšarji, Purgarske cote (Kočevje), Drekokopači, Hlačedrekači, Otrobarji itd. (Tschinkel 1931). Vzdevki vaščanov so imeli enak pomen kakor v njihovi nekdanji domovini in v slovenskih pokrajinah (Spletna vira 2 in 3).

Dobrepoljska dolina, Dobrepolje

Dobrepoljci so Foucki. Vzrok za nastanek vzdevka ni znan (Ustni vir 3).

Ljubljana

Ljubljana je naša najdaljša vas, o tem priča pesem *Stoji, stoji Ljubljanca, Ljubljanca, dolga vas*, ki ima skorajda pridih himničnosti. Ljubljančane so »provincialci« počastili z vsaj štirimi vzdevki: so Ljubljanske srajce, Žabarji, Morostarji in Močvirniki. Zadnji trije so nedvomno vezani na njihovo okolje. Če na Googlu vtipkamo poleg Ljubljana še posamezne vzdevke, izvemo marsikatero podrobnost tudi o vzrokih njihovega nastanka. Prepričljiva je npr. njihova telesna danost kot utemeljitev za Žabarje: plavalna kožica, ki jim je zrasla med prsti kot posledica uspešne evolucije.

Odnos Ljubljančanov do vzdevkov se je v toku zgodovinskih dogodkov in vojn spreminjal. Pred drugo svetovno so imeli vzdevke za zbadljivke in žaljivke in so bili ogorčeni nad tistimi, ki so se z njimi še vedno ponašali, po njej se je tako gledanje omililo, po zadnji pa z njimi kitijo svoja društva in prireditve.

Gorenjska in okolica Ljubljane

Trzin

Trzinci so Skirci. Znano je, da so Skirci možje akcije, zato je, če se jih tako ogovori – ne glede na to, da nihče ne ve, kaj ta vzdevke pravzaprav pomeni – najboljše, da se to izreče le od daleč (Ustni vir 11).

Okolica Škofje loke (Ustni vir 4)

Mavčiče

Mavčičani so muharji, ker ob žeganju (nedelja po 15. avgustu) v juho pade muha.

* Drago Šabec, dr. veterine, red. prof., upokojenec, Soška 48, 1000 Ljubljana; drago.sabec@telemach.net.

Stražišče

Stražiščani so Mačkarji. Mačkar je po SSKJ »kdor goji ali prodaja mačke«, kar se Gorenjcu menda ne spodobi.

Pirniče

Pirničanom pravijo, da so Na Telečjem. Ime izvira iz legende o beraču, obešencu in teletu. V spomin nanjo Turistično društvo Pirniče na semanji dan organizira šaljivo dirko telet (Spletni vir 7).

Štepanja vas in Kašelj (Ustni vir 2)

Štepanjci so Kolerabarji. Ti nikomur in za nobeno ceno ne zaupajo, s kakšnimi vzgojnimi prijemi jim uspe prisiliti otroke, da zmorejo pospraviti enolončnico, šaro iz kolera-be, vsaj petkrat na dan. Iz kuhinjskih receptov izvemo, da je šara ena od pravih, avtohtonih slovenskih jedi, da gredo k njej najbolje prekajena rebra in da to ni dietna jed.

Kašelj

Kašljarjem v Spodnjem in Gornjem Kašlju sosedi pravijo Zéljarji. Ogovorjeni se še hudovati ne upajo, še manj pa ukrepati, sicer zanesljivo ne bi prodali zeljnega semena, ki ga ponujajo od hiše do hiše in ga odmerjajo z žlico. Drob-nega semena je že v eni žlici dovolj za ves zelnik.

Borovnica, Črna vas in Iška vas

Borovničani so Coklarji. Pri nastanku vzdevka so ime-le prste vmes višje sile: »Tako so Borovničani postali Coklarji, vendar povsem brez svoje krivde. Kriva naj bi bila sveta Marjeta ...« (Spletni vir 8).

Črnovašci so Morostarji, Iškavaščani pa Šotarji, za kar gre pri obojih pripisati pedološkim značilnostim njihovega barjanskega sveta. Drug drugega so obkladali z žaljivimi imeni, s katerimi je bilo mogoče z eno napačno besedo veselico v hipu preobraziti v surov obračun med recimo Morostarji iz Črne vasi, Coklarji iz Borovnice ali Šotarji iz Iške vasi. Njihovi vzdevki so še živi, a jih nihče več ne vzame za žalitev. Sodobno komuniciranje med navedeni-mi vaščani v zvezi z njihovimi vzdevki je slikovito opisano in upodobljeno.

Bloke (Ustni vir 10)**Hudi vrh**

Hudovrharji imajo edinstven vzdevka, so Urnpavharji! Kaj to pomeni, ne ve živ krst, sosedi pa vedo le, da so ču-daki in svojeglavi in si to zaslužijo.

Studenec

Studenci so za sosede Psički, za starejše, če so zelo jezni, pa Psi, ker veljajo za zajedljive in hude, kakor so njihovi psi, ki jih imajo skoraj pri vsaki hiši.

Topol

Topolci so, tako kot prebivalci prestolnice, Žabarji. Toda izvor vzdevka je v njihovem primeru drugačen – dobili so ga zaradi žab v mlaki ob vasi.

Metulje

Metuljci so Junci: redili so junce in jih prodajali, še predno so zrasli v vole. Sosedi so jim v rimi nagajali: »Eden je le bil vol, pa še ta je v Topol pribezlav.«

Ravne

Ravenčani so Cigani. Bili so vedno malo po svoje oblečeni in so se le poredkoma brili.

Nova vas

»Novovaščani so Novci s kolci. Vse grede so imeli ograje-ne z kolci, da so jih imeli ob sporih in spopadih pri roki« (Ustni vir 5). Vzrok za nastanek vzdevka je podoben tiste-mu za vzdevka Radohovcev, ker se oba tudi rimata.

Veliki vrh

Velikovrharji so Latvice. So posebneži: pitno vodo zajemajo iz čebrov v vežah kar z lesenimi latvicami, ki jih v sosednjih vaseh uporabljajo samo za kislo mleko.

Tolminsko (Ustni vir 6)**Tolmin**

Tolmince sosedi nagovarjajo s Gástmarji. Vzdevka naj bi imel korenine v nemškem »gajstig«. Izraz lahko pome-ni dvoje: 1: »sposoben, delaven, uspešen, dejaven, zag-nan, delavoljen, z vnemo oz. duhom-dušo za stvar (Geist (nem.) = duh) in 2: »(Po)hoten, hotljiv, z velikim spolnim nagonom« (Spletni vir 9).

Žabče

Žabčani so Ujeki, razlog za vzdevka ni znan, za vaščane pa kljub temu žaljiv, na jeziku sosedov ob navzočnosti na-govorjenih pa nevaren.

Dolje

Doljani so Búbljarji. Vzdevka je čvrsto utemeljen kot le malokateri: iz enostavnih sestavin, sirkove (koruzne) mo-ke in ocvirkov znajo njihove gospodinje umetno obliko-vati kepaste buble, ki teknejo tudi sitemu.

Ljubin

Ljubinci so Gnide. Zakaj, vedo Podljubinci, vendar o tem razpravljajo samo v domačem krogu.

Podljubin

Podljubinci, po ljudsko Paljbinci (ne Podljubinci!) so Pal-jbinska lakota, to pa zato, ker so nekoč lačni lakomnemu grofu prodali svoja najlepša polja za skromno večerjo.

Volarje

Vólarji imajo kar dva vzdevka, kar je redkost: so Kosparji in Gučoni. Na Tolminskem so kospari lesene cokle. V njih Volarji štorkljajo naokoli in žanjejo občudovanje sosedov, tako da so jih nagradili še z Gučoni. Razlago za ta vzdevka najdemo v *Slovarju slovenskega knjižnega jezika*: gučati pomeni hrumeti ali bučati. Hrumeti slovar opredeljuje kot »močni, med seboj pomešani neskladni glasovi, navadno različnega izvora«, bučati pa »dajati močne zamolke gla-sove«. Oboje podpira mnenje volarskih sosedov za upra-vičenost vzdevka.

Banjska planota**Lokovec**

Lokovci so Foučkarji. »V tem kraju so kovači zasloveli s kovanjem žlebljev, svedrov in raznih rezil, od katerih je bil najbolj znan t. i. *fouč*« (Spletni vir 10). Ta zlozljivi nož ce-

Starinski lokovski *fouč*.
Foto: Drago Šabec.

nijo v Brdih in na Vipavskem. Kot suvenir pa je odpotoval na vse strani sveta (Spletni vir 11). Po prvi svetovni vojni je zašel tudi v Rakitnik, kjer ga je kupil moj rajnki oče in je še pri hiši.

Gornja Pivka (Ustni vir 5)

Radohova vas

Radohovci so Kolci (izg. kouci), tako so jih zmerjali otroci sosednjih vasi, ko so skupaj hodili v šolo. Zakaj tako, se ne ve, morda zaradi rime.

Knežak

Knežacani so Fižolarji. Vzdevek so si zaslužili zato, ker so se preveč bahali, da znajo pridelati najboljši fižol.

Rovte in Črni vrh (Ustni vir 7)

Godoviči

Godovičani so Muharji. Razlog ni znan.

Hotedršica

Hotevci so Mačkojedci. Zakaj so dobili ta ljubeznivi vzdevek, ki ga sicer pripisujemo Italijanom, ni znano.

Črni vrh

Črnovhrci so Bikažajfarji. Imeli so umazanega črnega bika, ki so ga umivali z milom. Sosedji so to videli in trdili, da so jih zasačili pri prizadevanju, da bi napravili belega (Ustni vir 7).

Planina pri Postojni in okolica

Planinci in prebivalci bližnjih vasi so Čufarji, pokrajina pa je po njih dobila vzdevek Čufarija. Vzdevka sta nastala v zvezi z nekdanjim furanjem skozi Planino. Glede tega, kako je vzdevek nastal, v katerih vaseh so prebivalci »upravičeni« do vzdevka in kje se razprostira Čufarija, so mnenja deljena. V ustnem izročilu se ohranja razlaga, da izvira iz nemških besed »fahren«, ki pomeni voziti, ali zufahren s sorodnim pomenom. Vzdevek je bržkone iz-

peljan iz nemškega samostalnika »Zufuhr«. V starih časih je ta samostalnik pomenil »privoz, dovoz, dovažanje, dopeljevanje« (Wolf 1860: 1825). Kaže, da so ljudje pomen samostalnika nekoliko »prilagodili« in nastala je drugače naglašena in podobno zvoneča beseda Čufar. Kdaj so slovenski »forajtarji« samo v opisani pokrajini postali Čufarji, ni znano, zakaj sta obravnavana vzdevka še manj kot nepriljubljena, se prav tako ne ve.¹

Pivška dolina

V Spodnji Pivški dolini so za deset vasi opisani vzdevki za vaščane in razlogi za njihov nastanek (Šabec 2017).

Postojna

Postojnci so Torbarji. Vzdevek je star, nastal je že v pravljičnih časih, ko jih je vznemirjal jamski zmaj, ki so ga morali krotiti z domačimi devicami. Nadloge jih je rešil premeteni pastir iz okolice. Ugonobljeno pošast so odrli na meh in iz kože naredili torbe. Postojnci, kdo ve zakaj, se z vzdevkom ponašajo.

Prestranek

Prestranci so Ritobrisci. Tam je grad, kjer so nekoč vaščani graščake in graščakinje skrbno negovali. Prestranci se z vzdevkom ne ponašajo.

Matenja vas

Matenci so Batarji. Razlog za nastanek je opisan, razpravljati o tem v navzočnosti Batarjev pa je dokaz za pomanjkanje takta.

Slavina

Slavinci so Kuretna. Zakaj, ne ve nihče. Imenovanje te besedice v njihovi navzočnost pa ima lahko podobne posledice kot Krota pri Fameljcih v Vremski dolini.

Oreh

Orehovci so Korenjevc. Korenjevc nastanek vzdevka humorno razloži s tem, da so vaščani nekoč pridelovali ogromne količine korenja, da korenje pri njih jedo trikrat na dan, pri boljših hišah pa petkrat (večkrat še po večerji), njihovi otroci ga zelo »obrajtajo«, ker vedo, da se bodo tako hitro naučili žvižgati.

Vremška dolina (Magajna 1952)

Hkrati z opisom vzdevkov je pisatelj vsestransko opisal naravo, ljudi in njihove vrline, zabavno, vendar neprizanesljivo pa tudi njihove slabosti, vse v slogu vaškega humorista. Obširno je opisal zlasti genezo vzdevka prebivalcev svoje rodne vasi, Gornje vreme.

Vremski Britof

Središče Doline je Vremski britof. Avtor pa morda iz obzirnosti ni zapisal niti kako pravijo prebivalcem niti njihovega vzdevka, čeprav je opisal kup vaških posebnosti,

¹ Zanimiv prispevek k opisani razpravi nudi citat iz Bleiweisovih *Novic*, objavljen v knjigi o furmanih: »Priprege so kljub temu ostale za klance preko kačjih rid v Planini, kjer so forajtali kmetje iz Planine, Unca, Rakeka in Ivanjega sela« (Trobič 2003: 172, op. 9).

na primer: »Ob praznikih se vas imenuje Komorn«, ima ulico, ki se imenuje »Via poprdin« itd., ki so jih morda sosedi s pridom izkoristili in jih »počastili«.

Gornje Vreme

Gornjevremčani so Žaklarji. Pisatelj, sovaščan, pove, da so rokovnjači nekoč imeli »agilne zastopnike tudi Vremah« in da so Vremci njihove navade morda podedovali. Podjetni sovaščani »so bili vedno pobožni in so se le ravnali po besedah, ki so zapisane v svetih knjigah. Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal!« V trdih življenjskih razmerah so prakticirali preizkušeno preživitveno strategijo – rabutanje. Ponoči so na njivah sosednjih vasi s plenom polnili žaklje in jih praznili pred vzhičenimi domačimi. V sosednjih vaseh so bili nad tako samopomočjo manj navdušeni in so jih »počastili« z »viteškim« vzdevkom, ki jih »še vedno diči«.

Spodnje Vreme

»Imenujemo jih ‚Spodnje‘, zaradi tega, ker so nekaj metrov višje od Gornjih Vrem«. Vzdevek ni zapisan, zabeleženih pa je več okoliščin, ki bi jih sosedi lahko izkoristili in jih »počastili« s primernim vzdevkom.

Famlje

Glavna vaška »atrakcija sta dve veliki luži, kjer se v poletnem času vršijo krasni žabji koncerti«. Fameljci bi kmalu postali Krote, za kar so si sosedi pošteno prizadevali, a se jim ni srečno izteklo. »Tudi besedice ‚krota‘ ne smete izgovoriti v njihovi navzočnosti. Iz krajevnega zgodovinskega arhiva je razvidno, da so zelo malo časa živeli tisti, ki so prekršili to nenapisano pravilo.« Fameljci so jih najprej pošteno obdelali, nazadnje pa so jih »še nekolikokrat prekopicnili čez glavo, dobili so zamotanje črev, kar jih je ugonobilo«, in to so potrdila tudi »zdravniška spričevala«.

Gornje Ležeče

Gornjeležečani so Jajčarji zato, ker »tako strašno ‚ojajo‘, in ‚ujajo‘ in ‚jajajo‘, da bi se celo Aškerc prestrašil«, kar je sosedom pomagalo, da so pogruntali ustrezen vzdevek. »Ležeška narodna himna se glasi: Štirje fantje pojejuaj ...«

Vipavska dolina in Kras

Budanje in Vrhpolje

Budanji imajo kar dva vzdevka, ki so si prislužili s svojo dejavnostjo: so Škatlarji in Metličarji. Prvi se jih je oprijel že na začetku 19. stoletja, ko so svoje znamenite budanjske marelice in drugo sadje, ki so ga odkupovali po vsej Vipavski dolini, na mulah in oslih tvorili v Ljubljano. Pozneje so ga zlagali v posebne škatle ovalne oblike, ki so jih izdelovali Ribničani. Drugega so si zaslužili z izdelovanjem sirkovih metlic, ki so jih prodajali po različnih krajih po Sloveniji.² Danes je metlica budanjski sim-

2 Ta vsestransko uporaben pripomoček je bil nekoč cenjen tudi na Pivki. Pred kakimi osemdesetimi leti sem neko poletje na sosednjem dvorišču v Rakitniku zaslišal otroško vreščanje. Zgledal sem mamico, ki je držala razgaljeno, sklonjeno otročje z zadnjo platjo obrnjeno k lavorju z vodo. Podolgovato sirkovo metlico je pomakala v lavor

Metlici – »budanjski simbol«.

Foto: Valter Kranjc, Budanje.

bol. Mlajša generacija se druži pri spretnosti izdelovanja metlic in *Zgodba o Metličarjih* živi naprej (Spletni viri 12, 13 in 14).

Vrhpolje

Vrhpoljci so Falavci. Fala je manjša lesena posoda, pri kateri je ena doga podaljšana in rabi kot ročaj. Vinarji jo uporabljajo za pretakanje v vinskih kletih; podobna je leseni golidi, iz katere vodo na požar zлива sv. Florjan, upodobljen na nekaterih gasilskih domovih. Podobno kot so Budanji ponosni na svoje metlice, so tudi Vrhpoljci na falo, in »nadarjen domačin jo je upodobil na vasi« (Ustni vir 9).

Vrhovlje

Vrhovci so Uokarji. Namesto o izgovarjajo namreč dvoglasnik uo, vendar ne dosledno. Rečejo na primer: uon in uona sta uba ena mona.³ Če hočejo biti razumljeni, se torej potrudijo in jasno izgovorijo mono-glasnik o.

Vzdevek za sosednje Tomajce ni znan, so pa dosledno »mono-glasniški« in razločno izgovarjajo: on in na sta oba ena mona (Ustni vir 8).

Sklep Iz napisanega sklepam, da usoda vzdevkov vaščanov pri nas v zadnjem času doživlja preporod, k čemur prispeva tudi splet. Nekateri vzdevki, npr. tisti, ki temeljijo na mitih in pravljicah ter na nekdanji rokodelski dejavnos-

in z vodo spirala pokakano ritko. V spominu imam tudi videz takrat uporabljene metlice, ki je povsem tak kot na sliki.

3 Narečni pojem v italijanski pokrajini Veneto, poznan pa v vsej Italiji. Ima ločena pomena, navadno pomeni butast, neumen, redkeje pa se uporablja za žensko spolovilo (Spletni vir 15). Pri nas se uporablja za osebe z nesimpatičnimi značajskimi lastnostmi, večinoma v krajih zahodno od nekdanje rapalske meje. Med klepetom v sproščeni družbi pa navedeni pojem uporabljajo tudi za šaljiv nagovor bližnjega. Naš znani goriški kantavtor je upesnil srečanje dveh znancev, kjer Franc Frančeskin prijateljsko lopne sobesednika po rami in mu zaupa, da ima god. Ta pa ga izzove: »Sem reku, posluš me dobro, Franc Frančeskin, te gleda danes tisti, če ne daš za en kvartin (narečno četrtinka vina). – En kvartin? Kej govoriš, ma dej ma sej si mona ...«, in ga odpelje na gostijo v svojo vinski klet (Spletni vir 16).

ti vaščanov, so popularizirani s fotografijami in z videi, izkoriščajo jih pa tudi za turistično promocijo, družabna srečanja in kulturne dogodke (Spletni viri 1, 8, 10, 13, 14).

Literatura

FATUR, Silvo in Srečko Šajn: *Zmaj v Postojnski jami*. Postojna: Samozaložba, 1991.

MAGAJNA, France: Vremška dolina. V: *Žalostne zgodbe o veselih Kraševcih*. Koper: Samozaložba, 1952, 34–105.

REŠEK, Dušan: *Strije so strino: Kratke šaljive oznake krajanov*. Murska Sobota: Pomurska založba, 1990.

ŠABEC, Drago: Vzdevki vaščanov na Pivki. *Glasnik SED* 57 (1–2), 2017, 128–130.

TROBIČ, Milan: *Furmani: Po cesarskih cestah skozi postojnska vrata*. Logatec: Občina Logatec, 2003.

TSCHINKEL, Wilhelm: Pregovori in šaljive zbadljivke. V: *Gottscheer Volkstum, Ljudska izročila Kočevske, Koroška, ob Veliki noči*, 1931. Slovenski prevod, Kočevje, 1995, <http://www.gottschee.net/Frames/Mainframe/Slowenisch/Pripovedke%20Erzaehlungen.htm>, 24. 1. 2017.

WOLF, Anton Alois: *Deutsch-Slowenisches Wörterbuch*, 2. del. Ljubljana: J. Blaznik, 1860.

Ustni viri

Ustni vir 1: BANIČ, Janez, pripovedovanje, Ljubljana, 2012.

Ustni vir 2: ČERNE, Franc, pripovedovanje, Ljubljana, 2012.

Ustni vir 3: JAVORNIK, Franc, pripovedovanje, Ljubljana, 2018.

Ustni vir 4: JUVANČIČ, Jože, po telefonu, Mavčiče, 2018.

Ustni vir 5: KOVAČIČ, Anton, pripovedovanje, Ljubljana, 2014.

Ustni vir 6: LIPUŠČEK, Miha, pripovedovanje, Ljubljana, 2010.

Ustni vir 7: MOHORČIČ, Franc, pripovedovanje, Babiči, 2013.

Ustni vir 8: ŠKABAR, Miro, pripovedovanje, Babiči, 2013.

Ustni vir 9: ŠTEFANČIČ, Janko, pripovedovanje, Postojna, 2018.

Ustni vir 10: USENIK, Janez, elektronska pošta, Bloke, 2018.

Ustni vir 11: VESELKO, Štefan, pripovedovanje, Ljubljana, 2012.

Spletni viri

Spletni vir 1: VOGEL, Voranc, Maja Čakarić in Klara Škrinjar: Morostarji in coklarji si le še redko skočijo v lase. *Delo*, 3. 6. 2017, <http://www.delo.si/sobotna/morostarji-in-coklarji-si-le-se-redko-skocijo-v-lase.html>, 24. 1. 2017.

Spletni vir 2: Ortsnecknamen, Wikipedia, <https://de.wikipedia.org/wiki/Ortsneckname>, 24. 1. 2018.

Spletni vir 3: Thüringer Spitznamen, <https://www.mdr.de/mdr-thuringen/service/geotagging-thuringer-spitznamen-100.html>, 24. 1. 2018.

Spletni vir 4: Sopranomi di paesani e famiglie cervaresi, <https://gaiena.jimdo.com/sopranomi-cervaresi/>, 24. 1. 2018.

Spletni vir 5: Ortsnecknamen.de, <http://ortsnecknamen.de/>, 24. 1. 2018.

Spletni vir 6: Pravljica o Sodražici (in o psoglavcih), <http://www.sodrazica.si/obcina-sodrazica/pravljica-o-sodrazici/>, 24. 1. 2018.

Spletni vir 7: ROŽMAN, Andraž: Semanji dan na Telečjem: Jakob Aljaž je videl tek ljudi, našemljenih v teleta. *Dnevnik*, 5. 9. 2016, <https://www.dnevnik.si/1042750432>, 1. 3. 2018.

Spletni vir 8: Borovnica: Coklarji: Pripovedi, miti in legende iz krajev Osrednjeslovenske regije, <https://issuu.com/visitljubljanadocs/pripovedi>, 24. 1. 2018.

Spletni vir 9: Razvezani jeziki: Prosti slovar žive slovenščine, <http://razvezanijezik.org/?page=gajsten>, 24. 1. 2018.

Spletni vir 10: Lokovec: fouč, Wikipedia, <https://sl.wikipedia.org/wiki/Lokovec>, 24. 1. 2018.

Spletni vir 11: Lokovec, najdaljša vas?, Gore-ljudje, <http://www.gore-ljudje.net/novosti/63133/>, 24. 1. 2018.

Spletni vir 12: Budanje: Škatlarji, TIC Ajdovščina, <http://www.tic-ajdovscina.si/?vie=cnt&id=2005091509570292&lng=slo>, 24. 1. 2018.

Spletni vir 13: Budanje: Metličarji, Wikipedia, <https://sl.wikipedia.org/wiki/Budanje>, 24. 1. 2018.

Spletni vir 14: Podružnica Budanje: Izdelovanje metlic, <http://pos-budanje.splet.arnes.si/2015/04/16/izdelovanje-metlic/>, 24. 1. 2018.

Spletni vir 15: Mona, <https://www.google.si/search?q=mona+ve+neto+che+significa&oq=mona+veneto&aqs:monaCosa vuol dire essere un mona>, 24. 1. 2018.

Spletni vir 15: Iztok Mlakar: Od Franca Frančeskina god, <http://lyric.si/stran/lyrics/avtor/iztok-mlakar/pesem/od-franca-franceskina-god>, 24. 1. 2018.